

העורך הראשי: אורי אבנרי, ראש המערכת: שלום כהן.

עורך משנה, תבנית: רענן לוריא, הצלם הראשי: ז'ן ברנט.

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "א"ל" 26785 טל. 20785 מען המבצעים: "עולמפרס" מו"ל: העולם הזה בע"מ מודסט: דפוס ישראל בע"מ, תיא

מס' 848 שנה 17 י"ז שבט תשי"ר 21. 1. 54

עורך משנה, כיתוב: אורי סלע, הכתב הראשי: עמנואל סרת, חברי המערכת: דוב איתן, משה כיראטריס, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, לילי נלילי, אורי דן, רותי ורד, אוסקר מאובר, סילבי קשת, מ"מ ראש מערכת, ירושלים, ראש מערכת, חיפה, זאב הרץ, סופרי חוץ: גבריאל דנון, יושב מקסיס סלומון, מנהל מצבדה: מנהל מבצעים: שלמה אדיר, ראש המנהלה: שלמה הררי

אינני מכין אתכם! האם כנלל עשר הניבור קלקר נייבל, ראשונות שקיבלתם לפני כמה שבועות הנכם כבר מיואשים ועוד מעט תעמרו בתור של יורדים...? שלום שלומי, בני ברק?

מי משתלם בפאריס?

בקשר ליריעה על "העתונאי הישראלי המש" תלם בפאריס, ישראל צינסנחובסקי" (העולם הזה 844), המלחה תמונה מסרט שבה הופיע, בין משתתפים אחרים, העתונאי הנ"ל... את, העתונאי הישראלי" הזה פגשתי כמה פעמים בפאריס, אך לעצמי לא פגשתי בעתונות הנרולית, הרצינית, של ישראל, אשר להישנו בשדה הקולנוע, הנה איש מאתנו לא שמע כי נראר פילים או ז'אן נאכן הפכו למחוסרי עבודה...

אורי קיסרי, תל-אביב ישראלה והשפע אין ספק: ישראלה עשתה מיבצע גדול (העו"ל 847) זה הזוה (847) אולם הישגם היפה ביותר אינו בעבריה שעברו את הניברלטר. השבוע מזה השועור שנתנו לנוער הזולע על הים, כי גם בפירה קטנה אפשר להתמודד עם הטבע. דרוש רק דם וכוז רצון.

אליהו גרינברג, רמת-גן ... אילו יכול היה יורם פירדמן לסוכב את כדור הארץ באותה קלות שהוא מסוכב את קצה שפמו בשער העולם הזה...

דוד חייט, חיפה כשהופיעה סילבנה סמפאנוני על השער (העו"ל 845) התלחתי מאד ממנה. או ההכרה שלי הגדולה וקראה לא דברים לא יפים. כשהופיע יורם פירדמן, מיר ליפנפה אותה חברה את העתון בפני ואמרה שהוא חתום משוע. כעשיו כל פעם שהיא מותחת אותו על סמפאנוני אני יכול לענות באותה צורה על הסמפאנוני שלה.

שמאול ברט, ירושלים בסירת הצילומים של אנשי ישראלה החזים במלחמת שהרים כברצלונו, וראים אור שעובדי הוזה מסלקים את נופו של השור ההרוג. אולי אפשר ליסר חברת יבוא ישראלית שתקבל ויכין על סילוק נופו אל?

ירוחם לבל, חדרה במקרה זה יהיה בודאי צורך לאמן כמה רבנים בתור סוציאליסטים כדי שהשחזיה תהי' יח כשרה.

זה יהיה אסון. מה שאמס המארים באנטישמיות באמריקה (העו"ל 847) הוא רק אסון של מעשים אחיליים. אבל חסרי משמעות רצינית. איפה האישי המפחדים שיאמינו כי רבנים אנוס ויחטו כושיה בכית כנסת וקראו לזה פולחן דתי? זה שברו? המוצא הישר יבוא על שברו?

אם גם באמריקה יקרה מה שקרה באירופה יהיה זה אסון כפול למדינת ישראל. לא זו בלבד שי' שמונה מיליון יהודים אמריקאים יתדפקו על דלי' תת מחנות העולים אלא שלא יהיה מי שיתרם עזר למנכיות השונות שלנו.

אלחנן שרוני, נתניה

מה הסיכויים מבלת הסיכויים שפירסמתם (העולם הזה 845) עשויה לעשות רושם שהיא מקיפה למדי. אולם הסיכויים הם 1-2 ששכתם שלושה נושאים. אם תנסו להנש מה הם הנושאים, יש לכם סיכויים קלושים בלבד למצוא אותם. ואם תמצאו אותם אנהג כנכות ואומר לכם שמעיתם.

שמאול פלר, תל-אביב כמובן, בנבזיות יש לנו רק סיכוי של 1 ל-1000 מיליון.

לא איכפת לי מה הסיכויים בעד או נגד. אני יודע שאמס מה אהו אחו טועים כשאתם כותב' בים כי הרולטה הרוסית המוצאה עליידי חיליים. משועממים בחיותות רחוקות. אני כמו עיני ראי' תי אור שקלקר ניצל המצוא אותה כסרט על הי מערב הפרוע כדי לסדר רוצח פחדן.

כל פעם שהרוצח היה צריך לחיות על ההר, כשהלוע צמוד לקתן. אפשר היה לדאוג אותו ורעד ומויע מסחר. אבל קלקר נייבל - עצום! הוא לחץ כלי היסוס וכל הצופים נורא התפעלו כמה הוא ניבור גדול. לפני הסוף, כמובן, נשכר הרוצח והחלה לבקש סליחה מלקרק נייבל. אז הוא צחק קל והראה לו שכל המון שיתוק עם אקדח ריק. קלקר סתם רצה לסדר אותו לפני כל האנשים ששתו ויסיקו ליר הבאר. או ככה שבמישקף הזה היו כל הסיכויים לטובת קלקר נייבל ולא 5 נגד 1. כמו שכתבתם.

ירום לוי, תל-אביב הסליחה עם הקורא לוי' וכמובן עם הי

שבו: חזיריות בשאט נפש קראתי (העולם הזה 845) כיצד ש' רח ראש עיריית סבריה בשר חזיר בסומבי. משה קנאי זה מאמס לימי הביניים ולא לימינו. זו עכירה נגד האנושות! אילו הייתי עשירה הייתי קונה את כל בשר החזיר שבסבריה ומחלקת אור קנה לחושבי המעבורת הרעבים...

שולמית ורד, תל-אביב מה שאמס החזירים המסכנים? איש לא שאל את דעתם כששחטו אותם, והנה עתה הלכו ש' פו אותם כסומבי. מה טעם יש לכל העניין? אורי פורמן, חיפה מן הסתם, של חזיר צלוי.

זוהי דחקא שיטה מקורית מאד להילתם בח' זיר. ראש העיר זוכה לפירסומת חנים, האורח הד' תי בא על סילוקו, תחנוני מכלל את כספו. וילדי הרחוב מתחממים מעט סביב למדורה. הם אפילו יכולים לרקוד הורה כשהה סביבה. הייתי ממליץ לחודת החוק של הכנסת שתחוקק חוק בנוסח זה. שלום אריאלי, ירושלים באיזה קצב: טלוי או עממי?

תורת האומה תנו רוצים להביע את תורתנו עבור רשימתכם. הוכחתם כי נורל נכי מלחמת השחרור קרוב ללבי כם ולחמתם את מלחמת העץ למענם. מי יתן ו' תרוה המלחמה לצרע תמיר נר לרנליכם!

אברהם הראל, מזכיר ארגון נכי מלחמת השחרור, חיפה השערוריה שאירעה בעת ההנרלה לשיכון העממי בחיפה (העולם הזה 846) הינה רונאמ בולפת ליום הקיים עתה כלפי נכי מלחמת השחרור. משום מה, כל אדם השומע עליו חושב כי ששה טפילים הרוצים משהו. פשוט - אין מי שים מוכנים לחשוב שגם לאדם בעל 50 אחוז כושר נופני יכול להיות 100 אחוז של צדק לצדו.

ירוחם דונביץ, חיפה טוב שעוד יש עתון כמו העולם הזה להתרוע נגד מעשים רוחים כאלה. אמנם לא תמיד צוד' קים הנכים - אך, למען השם, תנו כבוד לאבריהם המיוסרים.

כרמלה שביט, תל-אביב

על הקו יברשימתכם על מסילת הכרול של העמק (העולם הזה 840) הורעתם שכאילו נעלמה כל המסילה ואיננה. וכן - המסילה כמעט כולה קיימת, מלבד קילומטר אחד אשר נקצר ממקומו מסיבות כהונן. זהו הקטע אשר כאילו נעלם. כל מי שאינו מאמין לסיפור הנ"ל ירחיף את עצמו ויערוך טיול לאורך המסילה ויוכח שהקו במקומו מונח.

זכריה ד', צה"ל איפה, אם כן, מונח כבוד כל החברתנים של הסביבה?

מי סדר את מי? רעינו של אורי אבנרי (העולם הזה 847) לכי תוב מכתב לרתי'. בו הוא מתאר את עצמו כבי' תורה חנינית וכו' אינו חרש למרי. הרבה אנשים ששים דבר דומה כדי להשתעשע. ביניהם גם אנוכי. אלא שבמקרה זה רצה גם הנורל להשתע' שע' בין המכתבים שהועדו (כדמות הכחודה החי' ננית) כיכל היה גם מכתב שלי. אלא שאני תיארת את עצמו כחבור אידיאלי. האמת היא שאני חברי רה.

ד. ק., תל-אביב אז מה? זה עוד יותר אידיאלי.

פרישה לאמריקה במכתב למערכת (העולם הזה 841) הציע הי קורא איתמר וייסלדר שהמרור מכתבים לרתי' יורחבו ומקצת ויכלול גם חליטת מכתבים כי' צעירים/ות מישראל לבין צעירים/ות (מדוע ספק חים את הקנינים/ות?) כבאה"ב. אני רואה הצעה זו כמעניינת ומשערת כי תשא חן בעיני קוראים נוספים.

הודיית כ, תל-אביב שלא לדבר על קוראים/ות נוספים/ות.

למוד אופנה בקשר למאמר האחרון בענייני אופנה (העולם הזה 843) אודה לכם אם תוכלו ליסר לי אם ישנו מקום בארץ אשר בו אפשר ללמוד אופנה. ח אופיר, ירושלים

עד לפני זמן מה הן קיים בירושלים בית-הספר היחיד ללימוד אופנה, שנסגר בינתיים.

תחת ואשר באנייה שעל פני המים. לא תשתחווה למפלגות אחרות ולא תעבדן, כי אנכי מפלגתך פוקדת עוון אבות על בנים על שילשים ועל רי- בעים לשונאי.

לא תשא שם מפלגה אחרת אלא לצורך השמצות וגידול' פים.

זכור את יום הבחירות ל' קדשו. כל הימים שב במש' רד ושתה תה. וביום הבחירות קודש למפלגתך, תבוא אתה ובנך ובתך ואמחך ובהמתך וגרך אשר בשעריך.

כבוד את קצירך ואת גו' בי מסין למען יאריכון ימי- הם על המגשישים, אשר מפ' לגתך ונותת להם. לא תפרוש.

לא תקים סיעה. לא תגנוב מכלל חזקת מתי' אים.

לא תענה ברעך עד שקר, אלא תסמין במגרתו מכשירי- האוננה.

לא תחמוד חילת רעך. כי בהגיעך לזרנגו תקבל גם אתה כמורה.

לא תחמוד מזכירת רעך, וקרייולרו ופריגיידרו ומיק' סרו וכל אשר לרעך. גם לך יש.

החמשייר בשמדי-החיצון היה איש שהציל משרדו קל וחיש: הוא הכחיש כי הכחיש שהכחיש או הכחיש שהכחיש עסק-בי-ש

קשה להיות אוריגנילי. ביחוד בישראל. לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

לפני המסתכל בקיוסק כשהוא שונה, בעל אישיות ברורה משלו. לכן ישבו עורכי העולם הזה ומיכינו שער חדש.

מאו עבר השער גילגולים, נערכו בו נס' יונות לא מעט. קשה היה להשביע את רצון עצמו. כה רבות הדרישות מן השער: עליו להיות בולט לעין, עליו להבלית את גודלו של העתון, עליו ליצור בלב המסתכל הגבה חיובית ראשונה. חוץ מזה, רצוי שתן לקורא מושג' מה על הדברים העיקריים החבויים מאחוריו באותו גליון.

השבוע מופיעה בראש העולם הזה תבנית-שער חדשה, ואני מקוה שתהיה זאת עתה תבנית סופית. ניסיונו לעשות בה פשרה בין הדרישות השונות. ומעל לכל, רצינו שיהיה זה שער מודרני.

שמה ייאר שער זה יחיד ממינו בארץ משך זמן מה?

תוכן השער יהיה עתה, בעיקרו, מצולם. נגענו למסקנה כי רובם המוחלט של הקור' אם מעדיפים שער זה על שער מצוייר, מאחר שבתנאי הטכניקה המקומית אין עדיין אפשרות להגיע בשטח זה לרמה המקובלת באמריקה.

מסתבר שגם הקוראים הרציניים ביותר מבקשים שלפחות השער יהיה קל ומשמח את העין. "המצב הוא די עגום בעולם", כותב לי אחד מהם, רופא ידוע, "והעולם הזה, שהוא לדעתי העתון הרציני ביותר בארץ, משקף אותו נאמנה. לכן עשו נא חסד, ודאגו לעסוף את הגלולה המרה לפחות בעטיפה מתוקה. אני רוצה שבקחת את העתון לידי ה' ה' לפחות רגע אחד של שימחה ועלינות."

קבלנו לפי שעה דעה זו על מקומו של השער בעתון. אני מקוה שהנייר הטוב, עליו הודפס השער החל מהשבוע, יעזור איך הוא.

כמה קוראים, שהגיבו בשלילה על השער-האחרונים, וגם על כמה רפורטגיות, אינם יודעים די צורכת את עובדות החיים עליהן מבוסס עתון זה, שרק תפוצתו ההמונית מאפשרת את קיומו הבלתי-חלוי.

אין עתון זה משול רק לסיים, שהוא עתון אינפורמטיבי גרידא. הוא בנוי על כשרה בין סיים ובין עתון כמו ליי, עתון למשפחה המשתולל לבדר לא פחות מאשר לספר.

שתי נשמות אלה נאלצות לדור אצלנו בכפיפה אחת. הן תמיד נאבקות ביניהן, ולא פעם סוטים אנו משביל הזהב לצד זה או לצד השני, ואז טוב תעשה אם תתן לנו על הראש ותחזירנו למוטב. אולם בסופו של דבר מוטל עלינו לחזור לדרך המלך:

להגיש לך עתון רציני ואחראי, שיתן לך את כל האינפורמציה החשובה על המאורעות הקובעים בחייך, ויחד עם זה יאפשר לך להפנות את דעתך לשעה קלה לעניינים וכשעשעים.

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

אולם טבעו של עתון, שאין הוא רוצה להיות דומה לכל אחיו, רוצה הוא להודקר

לפני ארבע שנים הופע העולם הזה בשער חדש. הוא לא היה גאונני, וגם לא יוצא מן הכלל. אך הוא היה ראשון מסוגו בארץ. עבור שנתים, ולא היה עוד עתון מצוייר בארץ שלא התגאה באותו שער עצמו. בשי' גויים זעירים.

העולם הזה שבועון המצוייר לאינפורמציה

מסוק השבוע על תישרך תת-שרוך ו' סוף תת-שריך יתושרוך. עשרת הדברות 1954 אנכי מפלגתך אשר הוצא' תיך ממעברה לשיכון קבע. לא תהיה לך מפלגה אחרת על פני. לא תעשה לך אלא באמצעות מפלגתך) כל נסי' עה וכל שליחות אשר במ' טוס ממעל ואשר ברכבת מ' תחת ואשר באנייה שעל פני המים. לא תשתחווה למפלגות אחרות ולא תעבדן, כי אנכי מפלגתך פוקדת עוון אבות על בנים על שילשים ועל רי- בעים לשונאי. לא תשא שם מפלגה אחרת אלא לצורך השמצות וגידול' פים. זכור את יום הבחירות ל' קדשו. כל הימים שב במש' רד ושתה תה. וביום הבחירות קודש למפלגתך, תבוא אתה ובנך ובתך ואמחך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. כבוד את קצירך ואת גו' בי מסין למען יאריכון ימי- הם על המגשישים, אשר מפ' לגתך ונותת להם. לא תפרוש.